

PARAULA I VIDA

«Crist és la nostra Pau» (I)

En iniciar un nou Any i tot celebrant la Jornada Mundial per la Pau, amb el lema «*La pau és camí d'esperança: diàleg, reconciliació i conversió ecològica*», deixem ressonar dintre nostre les paraules dels àngels als pastors, «*Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra Pau*» (Lc 2,14). Visquem tot l'any donant a Déu la glòria que es mereix i acollint el do de la Pau per als qui estimem i coneixem, i per a tots els homes i dones del nostre món, especialment aquells a qui els toca de viure la duríssima experiència de la guerra i les violències (som en una tercera guerra mundial no declarada, diu el Papa Francesc). «*Crist és la nostra Pau*» (Ef 2,14) diu l'Apòstol dels gentils, i la «Pau» conté tots els béns que el Messies ens ha portat amb la seva vinguda, i alhora resumeix tot el que els deixebles del Crist hem de comunicar al món: «*Quan entreu en una casa, digueu: Pau en aquesta casa*» (Lc 10,5).

Treballem al llarg de tot l'any 2020 que comença, la reconciliació i la pau en la vida quotidiana, en les tribulacions i amb una mica d'aquest sentit de l'humor que ens fa respirar bé. El Papa Francesc convidava fa poc a prendre's la vida amb bon humor i amb la pau de Jesús que és tan

necessària per a poder superar les tribulacions i les dificultats amb què les persones ens podem trobar al llarg de la vida. Ell mateix ens dona exemple perquè exerceix el ministeri de successor de l'apòstol Pere amb coratge i sense fer cas de les crítiques.

¿Com és possible conciliar les tribulacions que patim amb la promesa de Jesús als Apòstols en l'últim sopar: «*La pau us deixo, la meua pau us dono*»? ¿Tenir dificultats amb certes persones o grups i donar-nos un signe de pau i de reconciliació abans de combregar? Les persecucions i les tribulacions sembla que hagin d'anul·lar la pau, reconeix el Sant Pare, però no obstant això, ens demana que recordem les benaurances del mateix Jesús: «*Feliços quan, per causa meua, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies*» (Mt 5,11). La pau de Jesús no es contradiu amb aquesta vida de persecucions i de tribulacions ja que és una pau que està molt al fons, molt profunda, al dessorat de totes aquestes realitats. És una pau que ningú no ens podrà prendre, una pau que és un regal. Viure en pau amb Jesús és tenir aquesta experiència dins, que roman durant totes les proves, dificultats i tribulacions. Podem tenir present l'exemple dels sants

que no van perdre la pau, ni al moment de màxima tribulació o de mort martirial, ja que la gràcia de Déu els sostenia i ells s'hi confiaven amb paciència i amor. I siguem intercessors de pau i de concòrdia. La pregària és molt poderosa i Déu vol que ho demanem amb fe i esperança pacient.

La pau de Jesús ens ensenya a caminar endavant en la vida. «Ens ensenya a suportar, diu el Papa. «*Suportar*»: una paraula que nosaltres no compremem bé què vol dir, una paraula molt cristiana que significa «portar a l'esquena». Carregar-se a l'esquena la vida, les dificultats, la feina, tot, sense perdre la pau. També portar sobre l'esquena és tenir la valentia d'anar cap endavant. Això únicament s'entén quan es té dins l'Esperit Sant que ens dona la pau de Jesús». Que tot aquest any que comencem tinguem aquesta pau i puguem «suportar» tot el que la vida ens comporti de tribulacions i de problemes, sí; però també de joies i esperances. «*La pau és camí d'esperança: diàleg, reconciliació i conversió ecològica*», ens demana el Papa en la Jornada per la Pau que avui celebrem. Ho comentarem diumenge vinent.

Un Bon Any a tots!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Dinar de Nadal amb els avis de Canillo

L'Arquebisbe Joan-Enric Vives va compartir el dinar de Nadal amb els padrins i padrines de la Parròquia de Canillo (Principat d'Andorra), en una activitat vinculada amb la Visita Pastoral, que enguany va ser a aquesta parròquia. Més de setanta avis hi van participar.

Es va celebrar a la casa de colònies AINA, el dia 12 de desembre, en una ocasió que cada any aplega els padrins de la parròquia per donar inici a les festes nadalenes.

A la imatge, Mons. Vives, amb els Cònsols major i menor, canten una nadala amb els avis, juntament amb el Rector Mn. Ramon Rosell.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Al principi...

«**A**l principi, ja existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu... Per Ell tot ha vingut a l'existència i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense Ell» (Jn 1,1).

Amb «al principi» traduïm el mot grec «*arché*». Arché, des d'Homer, sovintaja en la literatura i en la filosofia grega. Significa començament, punt d'origen, causa primera de tot el que existeix.

En aquest sentit, el text de l'evangeli de sant Joan al·ludeix pròpiament a un «abans de la temporalitat», és a dir, a un principi situat no en el temps, sinó a un principi absolut, sobre el qual no es poden fer afirmacions basades en el temps ni en l'espai, com correspon solament a Déu.

Podem llegir aquest verset en referència al començament de la Bíblia: «*Al principi, Déu creà el cel i la terra*» (Gènesi 1,1). Mentre a l'inici de la Bíblia se'ns diu que Déu creà, ara sant Joan ens diu que serà la seva Paraula —el *logos*, en grec— qui existia abans del món i del temps i amb la qual tot comença a existir. És la causa primera i el principi creador.

I aquest unir *al principi* amb el *logos*, dona a la Paraula un sentit d'existència increada, permanent, en contrast amb *esdevenir*, que és començar a existir en el temps, ser creat, realitat pròpia del món i de la història humana.

Per a alguns comentaristes, el pròleg de l'evangeli de sant Joan es tracta d'un himne cristològic, que d'entrada ens trasllada a l'eternitat, és a dir, abans de l'es-

pai i del temps. D'aquesta manera, l'expressió «*al principi*» no indica el moment inicial sinó que ens projecta fora del temps, fent-nos submergir en la realitat de Déu, en qui no existeix ni començament ni canvi.

En l'AT aquest terme es troba referit a la Saviesa de Déu: «*El Senyor em posseïa al començament, abans de les seves obres, des de sempre*» (Prov 8,22) i al Siràcide: «*Abans que el temps comencés, en va crear i mai no deixaré d'existir*» (24,9).

La gran novetat de l'evangeli és que aquest *logos*, aquesta Paraula, s'identifica amb la persona històrica de Jesús de Natzaret, de la qual estem rememorant el seu naixement a Betlem, aquests dies de Nadal.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

«Cristo es nuestra Paz» (I)

Al iniciar un nuevo Año y celebrando la Jornada Mundial por la Paz, con el lema «*La paz es camino de esperanza: diálogo, reconciliación y conversión ecológica*», dejemos resonar en nosotros las palabras de los ángeles a los pastores, «*Gloria a Dios en el cielo y en la tierra Paz*» (Lc 2,14). Vivamos todo el año dando a Dios la gloria que se merece y acogiendo el don de la Paz para los que amamos y conocemos, y para todos los hombres y mujeres de nuestro mundo, especialmente aquellos a quienes toca vivir la durísima experiencia de la guerra y las violencias (estamos en una tercera guerra mundial no declarada, dice el Papa Francisco). «*Cristo es nuestra Paz*» (Ef 2,14) dice San Pablo, y la «Paz» contiene todos los bienes que el Mesías nos ha traído con su venida, al tiempo que resume todo lo que los discípulos de Cristo debemos comunicar al mundo: «*Cuando entréis en una casa, decid: Paz a esta casa*» (Lc 10,5).

Trabajemos a lo largo de todo el año 2020 que comienza, la reconciliación y la paz en la vida cotidiana, en las tribulaciones y con algo de ese sentido del humor que nos hace respirar bien. El Papa Francisco invitaba recientemente a tomarse la vida con buen humor y con la paz de Jesús que es tan necesaria para poder superar las tribulaciones y las dificultades con que las personas nos podemos encontrar a lo largo de la vida. Él mismo nos da ejemplo porque ejerce el ministerio de sucesor del apóstol Pedro con coraje y sin hacer caso de las críticas. ¿Cómo es posible conciliar las tribulaciones que padecemos con la promesa de Jesús a los Apóstoles en la última cena: «*La paz os dejo, mi paz os doy*»? ¿Tener dificultades con ciertas personas o grupos y darnos un signo de paz y de reconciliación antes de comulgar? Las persecuciones y tribulaciones parece que tengan que anular la paz, reconoce el Papa, pero sin embargo, nos pide que recordemos las bienaventuranzas del mismo Jesús: «*Bienaventurados vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien por mi causa*» (Mt 5,11). La paz de Jesús no se contradice con esta vida de persecuciones y de tribulaciones ya que es una paz que está muy al fondo, muy profunda, debajo de todas estas realidades. Es una paz que nadie nos podrá quitar, una paz que es un regalo. Vivir en paz con Jesús es tener esta experiencia dentro, que permanece durante todas las pruebas, dificultades y tribulaciones. Podemos tener presente el ejemplo de los santos que no perdieron la paz, ni en el momento de máxima tribulación o de muerte martirial, ya que la gracia de Dios los sostenía y ellos se confiaban con paciencia y amor. Y seamos intercesores de paz y de concordia. La oración es muy poderosa y Dios quiere que lo pidamos con fe y esperanza paciente.

La paz de Jesús nos enseña a caminar adelante en la vida. «Nos enseña a soportar, dice el Papa. «*Soportar*»: una palabra que no comprendemos bien lo que quiere decir, una palabra muy cristiana que significa «llevar a la espalda». Cargarse a la espalda la vida, las dificultades, el trabajo, todo, sin perder la paz. También llevar a la espalda es tener la valentía de ir hacia adelante. Esto únicamente se entiende cuando se tiene dentro el Espíritu Santo que nos da la paz de Jesús». Que todo este año que empezamos tengamos esta paz y podamos «soportar» todo lo que la vida nos comporte de tribulaciones y de problemas, sí, pero también de alegrías y esperanzas. «*La paz es camino de esperanza: diálogo, reconciliación y conversión ecológica*», nos pide el Papa en esta Jornada por la Paz que hoy celebramos. Lo comentaremos el próximo domingo.

¡Feliz Año a todos!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

50 anys de professió de religioses a la Immaculada de Tartera

El diumenge dia 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció de la Verge Maria, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, acompanyat de Mn. Enric Bonet, va presidir l'Eucaristia dominical a la Capella de la Residència de la Immaculada de Tartera (Prats i Sansor - Cerdanya) dins la qual van donar gràcies per la seva vida consagrada dues germanes que complien 50 anys de professió, les Germanes Maria Nigdàlia Rodríguez Rodríguez i Montserrat García Peña. A l'Eucaristia hi va assistir tota la Comunitat de les Germanes Carmelites encapçalades per la Gna. Ascensió Ortega, Superiora general.

L'Arquebisbe Joan-Enric va destacar a l'homília com la celebració litúrgica de la Immaculada Concepció de la Verge Maria omplia de goig tota l'Església, i especialment la Residència de la Immaculada a Tartera que la té per Santa Advocada i Protectora. Va posar de manifest com la vida consagrada forma part de la mateixa naturalesa de l'Església, i com en celebrar els 50 anys de professió religiosa de dues germanes donàvem gràcies a Déu pel do que en l'Església suposen els consagrats i consagrades que amb la seva vivència dels consells evangèlics de

pobresa, castedat i obediència s'identifiquen plenament amb Jesucrist.

Els fundadors de les Religioses Carmelites de Sant Josep, la venerable Gna. Rosa Ojeda, filla de Vilanova i la Geltrú, i el bisbe barceloní Dr. Josep Morgades, van iniciar l'any 1900 a Horta, i van saber traduir en ajut als infants, als malalts i ancians, i en tantes tasques d'amor ardent envers els necessitats.

■ **Missa exequial per la Gna. Martina de la Sagrada Família.** La missa exequial per la Germana Martina Gutiérrez Antolín, de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, es va celebrar el 26 de novembre a la Residència de les Germanes a La Seu d'Urgell.

La celebració fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada per Mn. Ignasi Navarri, Vicari general i Rector, i per Mn. Pau Bellido, Mn. Josep M. Solé i Mn. David Codina.

A l'Eucaristia hi foren presents la Consellera general de l'Institut, Gna. Victòria Bertran; la Superiora de la Comunitat, Gna. M. Carmen Gros Pomar; les altres ger-

manes de la comunitat de La Seu i també veïns i fidels de La Seu d'Urgell.

■ **Càritas alerta de la precarització laboral.** Càritas ha alertat que l'exclusió social a Espanya és de 8,5 milions (18,4% de la població total), 1,2 de milions més que l'any 2007. A Catalunya, l'exclusió social ja afecta gairebé 1,5 milions de persones (gairebé un 20% de la població). Són dades de l'Informe FOESSA, fet públic en els darrers mesos. Sobre la precarització del treball, l'informe indica que el treball ja no és garantia d'integració i protecció. En relació a l'exclusió residencial, destaca que afecta a 3 de cada 10 persones que viuen al carrer,

en albergs o en habitatges inadequats o insegurs. També incideix en les conseqüències que provoca l'exclusió social en la salut de les persones: la pobresa augmenta les dificultats per accedir a medicaments, a serveis socio-sanitaris o a l'alimentació bàsica. En relació a l'exclusió per aïllament social (persones sense xarxa relacional, que viuen i pateixen la solitud), aquesta situació ha augmentat en un 11,6%.

Els col·lectius que més pateixen la pobresa són les dones, les persones migrants, les persones a l'atur, les famílies nombroses i les famílies monoparentals. El 22% de menors a Catalunya es troba en situació d'exclusió social.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

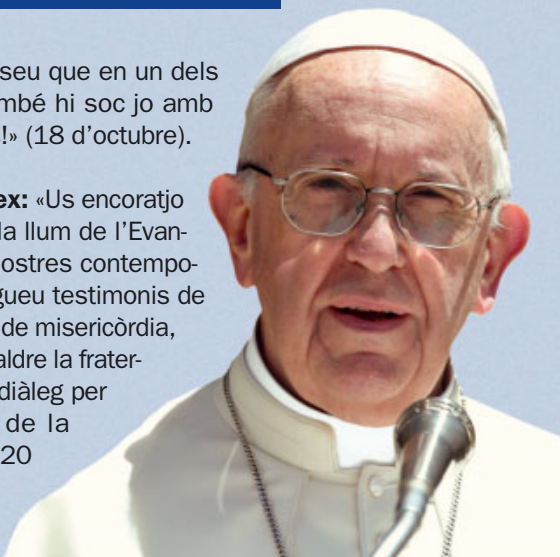
■ **@Pontifex:** «Treballem plegats perquè tothom pugui tenir accés a una alimentació adequada, segons la voluntat de Déu» (17 d'octubre).

■ **@Pontifex:** «Tenia gana i em donàreu de menjar; tenia set i em donàreu de beure» (Mt 25,35). Demanem avui la gràcia de la compassió, la capacitat de fer-nos càrrec de la pobresa dels nostres germans i germanes» (17 d'octubre).

■ **@Pontifex:** «Estimats nens, mentre reseau al sant Rosari per la unitat i la

pau, penseu que en un dels grans també hi soc jo amb vosaltres!» (18 d'octubre).

■ **@Pontifex:** «Us encoratjo a portar la llum de l'Evangeli als nostres contemporanis. Siguen testimonis de llibertat i de misericòrdia, fent prevaldre la fraternitat i el diàleg per damunt de la divisió» (20 d'octubre).

Celebració del Nadal Jove a Aina

El tradicional Nadal Jove d'AINA es va celebrar, enguany, amb Mons. Joan-Enric, el dia 14 de desembre, a la Parròquia de Canillo (Principat d'Andorra). Les activitats es van iniciar al matí quan els monitors de la casa de colònies d'AINA van portar el pessebre fins a la Vall d'Incles perquè els esquiadors i excursionistes que aquests dies omplen el Principat d'Andorra puguin admirar-lo i pregar davant d'ell.

A la tarda, els monitors es van reunir a la casa de colònies per aprofundir i programar les colònies 2020 d'AINA. Al vespre, a la Parròquia de Sant Serni de Canillo va tenir lloc una Eucaristia que fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pel Rector de la Parròquia, Mn. Ramon Rossell, i on hi van participar de for-

ma activa els prop de 70 monitors d'AINA. A la seva homilia, Mons. Vives

va destacar com l'Advent, que prepara la vinguda de Jesús, ens porta en

aquest diumenge a centrar-nos en la figura de Sant Joan Baptista, el precursor, que ens pregunta: «què heu sortit a veure al desert?». L'Arquebisbe animà els monitors a preguntar-se qui és Jesús per a mi en la meua vida i com això ha de marcar la nostra manera concreta de viure, especialment a l'hora d'exercir com a monitor d'AINA, valorant i tractant cada infant com ho faria Jesús. Va demanar als monitors que AINA fos una escola de vida que els permetés aprendre valors i fe, que els servissin com a estil de fons en la seva vida quan deixin de ser monitors. A les pregàries, els joves presentaren la seva pregària al «noi de la Mare» penjant les seves pregàries en un bonic arbre de Nadal mentre les anaven oferint a l'Infant Jesús.

Recés i trobada nadalenca dels preveres i diaques a Balaguer

Dilluns dia 16 de desembre al Santuari del Sant Crist de Balaguer, i com ja és una bella tradició prop del Nadal, va tenir lloc el recés d'Advent-Nadal de la família presbiteral i diaconal de la Diòcesi d'Urgell amb l'Arquebisbe Joan-Enric. Després d'aportar les informacions més rellevants sobre el presbiteri diocesà, l'Arquebisbe oferí una bella contemplació sobre el valor del pessebre a partir de la recent carta del Papa Francesc, *Admirabile Signum*. L'Arquebisbe remarcà com el bell signe del pessebre cal contemplar-lo amb fe i profunditat ja que és l'Evangelí fet vida. El pessebre manifesta la tendresa de Déu que essent el Creador s'abaixà a la nostra petitesa i és una invitació a «tocar» la pobresa que el Fill de Déu va viure. Va subratllar Maria com la qui ho conservava tot en el seu cor, mestra i model

de contemplació, ja que mostra el seu Fill a tots els qui venen a visitar-lo. Josep és representat com a custodi de la família, al costat de Maria, en una actitud de protecció de l'Infant i de la seva Mare. L'Arquebisbe desgranà el valor dels personatges que col·loquem al pessebre com els pastors, els pobres, els reis mags... Finalment, animà els preveres i diaques a viure el ministeri en aquests dies de Nadal de forma que permeti als fidels i a les comunitats transmetre la joia del Nadal. Després del recés va seguir una hora de pregària i temps apte per a celebrar el sagrament de la reconciliació. A continuació, els preveres van concelebrar l'Eucaristia i van pregar pel Sant Pare Francesc en el seu 83è aniversari de naixement i 50 de ministeri presbiteral. Presidits per l'Arquebisbe, una solemne Eucaristia al Santuari del

Sant Crist va calar en l'ànim de tots, acompanyats per les religioses Clarisses. Després tingué lloc el dinar na-

dalenc de la família sacerdotal, amb cant de nades i atencions als més grans.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor, Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe.

7. □ Dimarts [1Jo 3,22-4,6 / Sl 2 / Mt 4,12-17. 23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.

8. □ Dimecres [1Jo 4,7-10 / Sl 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; san-

ta Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. □ Dijous [1Jo 4,11-18 / Sl 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos, mrs.; sant Adrià de Canterbury.

10. □ Divendres [1Jo 4,19-5,4 / Sl 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. □ Dissabte [1Jo 5,5-13 / Sl 147 / Mt 5,12-16]. *Urgell*: Beata Anna M. Janer i Anglarill, vg., fun-

dadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higini, papa (grec, 136-140) i màrtir; sant Salvi, bisbe i màrtir; santa Hortènsia, verge.

12. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 42,1-4.6-7 / Sl 28 / Fets 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxi.

Diumenge II després de Nadal (A)

COMENTARI

Veritablement som fills de Déu!

Aquests dies ens passa com quan celebrem una gran festa, que després necessitem un temps per assaborir tot el que hem viscut. Per això aquest diumenge es presenta com un dia de contemplació del que hem festejat fins ara. L'evangeli (el mateix que el del dia de Nadal) ens presenta la Paraula (el mateix Crist) *que era amb Déu i que era Déu, que tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. Era la Llum veritable que il·lumina tots els homes.* Però aquesta Llum, aquesta Vida, aquesta Paraula no ha volgut quedar-se al costat de Déu, il·luminant-nos des de dalt, promentent una vida fora d'aquesta vida, essent una paraula llunyana sinó que *el qui és la Paraula es va fer home, plantà entre nosaltres el seu tabernacle i hem contemplat la seva glòria, com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.* L'hem contemplat, l'hem vist, l'hem tocat, fet un infant, l'hem tingut en els nostres braços, aquella *Paraula que era Déu.* Com diu també la carta als hebreus, *en aquests dies que són els darrers, Déu ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot. Ell és resplendor de la glòria de Déu i sosté l'univers amb el poder de la seva paraula.* Per això pot acabar dient: *Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu.*

Per això la primera lectura ens convida a esclatar de goig, veient *cara a cara com el Senyor torna Sió.* I ens diu: *Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu, totes, el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem.*

Nadal és temps d'immensa alegria perquè tot un Déu s'ha volgut fer un més entre nosaltres regalant-nos la Llum, la Vida: *La gràcia i la veritat ens han vingut per Jesucrist.* Ell és qui *ens ha revelat Déu.* Però per desgràcia els homes, nosaltres, *el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva i els seus no l'han acollit.* Però si l'acceptem *ens concedeix poder ser també nosaltres fills de Déu.* Podem tenir una dignitat, una categoria, una noblesa més gran?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: «Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat, treu nous plançons entre els meus elegits.» M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dona entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Libro de Eclesiástico (Eclo 24,1-2.8-12)

La sabiduría hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo.

En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso. «El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: «Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel».

Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir.

Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sión. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad».

▶ Salmo responsorial (147)

R. *El verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.*

▶ Carta de San Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, el Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bienes espirituales en el cielo. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo, para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado.

Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió. El Verbo era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.